

MISSA CRISMAL

Catedral de Sant Pere de Vic, 16-4-2019

La missa crismal omple de goig el cor del bisbe i el de tots i cada un de nosaltres, estimats germans preveres. Trobar-nos tots junts entorn de l'altar, que és Crist, és una manifestació de l'Església que ens porta joia profunda. El presbiteri és un gran do. No som sols! Tots formem l'únic presbiteri en una Església particular. Gràcies a tots per la vostra presència, tant els diocesans, com els religiosos preveres de comunitats que són a la diòcesi.

El presbiteri és un do que ens fa viure la fraternitat. Som una família. Aquesta família que avui s'alegra pel do del sacerdoti en celebracions significatives dels nostres germans: en els cinquanta anys de l'ordenació presbiteral: Mn. Jordi Canamasas i Camprubí, Mn. Miquel Tresserras i Majó i Mn. Josep Maria Pujol i Corrius; en les noces d'argent sacerdotals: Mn. Josep Maria Masnou i Pratdesaba, Mn. Martin Kabamba Belangenyi i Mn. Octavio Lutumba Mukeb Akalonji; i en el primer any de sacerdoti: el P. Leopoldo Báez Ornelas, missioner josefí.

Tots som reunits en assemblea al redós de l'únic altar, que és Crist. Ell és la clau, el centre, el cor del nostre presbiteri, del presbiteri de l'Església. Sí, Crist en el nostre cor. Crist en la nostra identitat més pregonada. Crist en la font de la nostra comunió. Crist en el cor de la nostra missió. De fet, tota altra realitat que no fos Crist seria per a nosaltres una traïció al do rebut, seria caure en el pecat del clericalisme. El nostre ser i el nostre ministeri sacerdotal no són pas un punt d'arribada, sinó de sortida. Som sacerdots de Crist, al servei dels nostres germans! Som servidors!

Una vegada més vull expressar el meu agraïment al Senyor pel vostre treball pastoral en les parròquies i comunitats d'arreu del nostre bisbat. Sóc testimoni del vostre lliurament generós. M'alegro en el meu cor quan rebo notícies d'iniciatives i realitzacions pastorals vostres, germans sacerdots.

També sé, però, que no són pas temps fàcils, aquests que tenim el do de viure; i no sempre els fruits són concordats amb els esforços i les il·lusions esmerçades. Però també sé que us manteniu esperançats, que us voleu mantenir amb l'esperança al cor. Sé que la vostra donació no defalleix. Que no us venci mai la desesperança! Perquè això sigui una realitat ben viva en vosaltres, arreleu-vos en Crist i no us mancarà mai l'esperança. Demaneu que el Pare us doni la seva mirada, del qui sempre estima, espera, perdona. Deixeu-vos guiar per l'Esperit Sant; ell sempre obre camins nous de confessió de Crist i de confiança en el Pare. Deixeu-vos sorprendre per l'Esperit. Sigueu sempre homes de fe.

En la primera lectura i en l'evangeli que ens han estat proclamats hem escoltat: *El senyor m'ha ungit a portar la bona nova*. La nostra mirada es dirigeix a Jesús, l'Ungit del Pare, el qui, en la seva humanitat, és ple de l'Esperit Sant. Però també la nostra mirada es dirigeix a tots els qui hem rebut el do del baptisme i de la confirmació. Som un poble d'ungits per a esdevenir deixebles i missioners de Crist, en l'Església i en el món. Però també nosaltres, en raó de la nostra ordenació sacerdotal, hem estat ungits amb el do de l'Esperit per a esdevenir servidors dels deixebles missioners de Crist, essent els primers, amb l'exemple, de deixebles i missioners; però també amb el nostre mestratge i acompanyament. Els pastors del ramat de Crist, com ensenya el papa Francesc, som els qui hem d'anar, de vegades, al davant, però també, altres vegades, enmig del ramat, i àdhuc, en altres moments, al darrere. De vegades hem de guiar per camins difícils i hem de ser models; però també gaudim de la fraternitat i de la quotidianitat; però també hem de saber que el ramat té la capacitat de flairar bons prats.

En les lectures proclamades han pres relleu els destinataris de la missió de l'Ungit del Senyor: els desvalguts, els qui tenen el cor adolorit, els captius, els presos. I la missió també ha pres relleu per a mi: consolar, vestir d'alegria, posar una corona, omplir de perfums de festa. Però també les paraules de Jesús a la sinagoga de Natzaret: *Això que avui sentir contar de mi*. Sí, avui, en el nostre avui, estimats germans. Sento, doncs, en el meu cor la urgència de la missió, amb les característiques del rescat, de l'alliberament. De la sortida missionera a trobar-nos amb tots els qui avui necessiten aquest rescat i alliberament.

Francesc, papa, en *Evangelii gaudium*, ens parla de les patologies en augment en el nostre món i esmenta la por, la desesperació, la iniquitat, la violència, el rebuig. Parla de la cultura del benestar amb la idolatria del diner, el consum exacerbant, l'afany de poder i tenir, la corrupció. Una cultura que porta a l'individualisme, al buit interior, a la tristesa, a l'aïllament. I diu clarament: «En el fons s'hi amaga el refús de Déu» (EG, 57).

Si volem evangelitzar, si volem complir la nostra missió en l'avui del nostre món hem d'estar ben convençuts que sense Déu no hi ha res i que sense Crist no hi ha llibertat ni vida. Ara bé, solament podrem donar el testimoni que el Senyor vol i el nostre món necessita si experimentem i testimoniem el que hem escoltat en la lectura de l'Apocalipsi: *Jesucrist ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang*.

El Sínode Diocesà que he convocat és una oportunitat, un *kairós*, un temps de Déu per a viure l'experiència de «caminar junts», fressant els camins de la comunió, que ens porta a la missió. El Sínode Diocesà, que és de tots i és per a tots, no té la vocació primera de cercar solucions als reptes pastorals que tenim, sinó que la seva vocació fonamental és la de posar-nos en «camí», com aquells deixebles

d'Emaús, el dia de Pasqua, i anar descobrint com el nostre cor s'abrusa en escoltar la Paraula, com la nostra mirada s'eixampla, com la nostra paraula es fa acolliment del germà, com reconeixem la presència de Crist entre nosaltres, i sobretot, quan ens parteix el pa; com els nostres passos són els del missatger que porta la bona nova: Crist ha ressuscitat!

El Sínode Diocesà vol ajudar-nos a descobrir no pas les imposicions del Senyor —ell no ens imposa mai res—, sinó ajudar-nos a descobrir les exigències del seu amor. Perquè ell no ens demana res que abans no ens hagi donat. El Sínode ens vol ajudar a discernir la voluntat de Déu per a nosaltres, per a la nostra Església de Vic.

El Sínode Diocesà ens vol portar per la comunió a la missió. La comunió és el repte de tots. Donar espai als altres en la meua vida és el repte de la comunió. Saber escoltar i saber parlar, amb veritat i caritat, és el camí del Sínode. Tenim al nostre davant una ocasió d'or per a apropar-nos els uns als altres, més i més, sense cap por ni recança. No hem d'esperar que ho faci primer l'altre. Hem de prendre la iniciativa tu i jo.

En el camí sinodal, que va fent els seus primers passos humilment, en el diàleg propi, va aparèixer clarament la identitat i la missió que tenim com a Església del Senyor. El text de *Lumen gentium*, 9, on apareix aquest poble messiànic que té per cap Jesucrist, per condició la dignitat i la llibertat dels fills de Déu, per llei el manament nou de l'amor i que té, finalment per objectiu el d'eixamplar el regne de Déu, fou pres com a punt fonamental de partença per a enfocar el Sínode. Però seguint el text en la seva lectura apareix que aquest poble messiànic, «encara que en acte no englobi tots els homes i sovint faci la impressió d'un ramat esquifit (*pusillus grex appareat*), això no obstant és una llavor molt sòlida d'unitat, d'esperança i de salvació (*firmissimus est germen unitatis, spei et salutis*)», Aquests *pusillus grex* i *germen unitatis, spei et salutis*, al meu entendre, ens il·luminen per a veure on som i quina és la nostra missió.

És bo en aquests moments tenir presents aquelles paraules de Jesús: *No tinguis por, petit ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne* (Lc 12,32). Per això us dic, germans sacerdots, que no tingueu por de renovar les promeses sacerdotals. No tinguis por, Església de Vic, de viure el que ets. Sigues el que ets, en la comunió i en la missió.

Que santa Maria, Reina dels Apòstols i Estel de l'Evangelització, pregui per nosaltres. Amén.